

РЕШЕНИЕ

№ 4293

гр. София, 30.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 01.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **9144** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 76а, ал. 4 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.
Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от управителя Й. Л. П., против писмена покана № РД-25ПП-141/31.07.2020г. за възстановяване на суми, получени без правно основание, издадена от управителя на НЗОК.

В жалбата са наведени доводи, че оспорената писмена покана е незаконосъобразна, неправилна и необоснована. По същество се твърди, че лечебното заведение не е допуснало вменените му нарушения на Н. за МД 2018г., тъй като и при двата проверени клинични случая са спазени основните изисквания, заложиени в КП № 69, включително е извършена задължителна консултация с лекар със специалност по анестезиология или клинична алергология. Искане се отмяна на поканата.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрк. Д., която поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът – управителят на Националната здравноосигурителна каса /НЗОК/, чрез процесуален представител юрк. Ч., счита жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Представя писмени бележки.

Административен съд София-град, след като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

[фирма] е лечебно заведение за болнична помощ по смисъла на чл. 9, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 1 от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/, сключило договор №

22-3981/22.05.2018г. с възложителя НЗОК за оказване на болнична помощ по клинични пътеки. Договорът е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗЗО и в съответствие с Националния рамков договор за медицинските дейности между НЗОК и БЛС за 2018г. /в сила от 01.04.2018г./. Същият договор е бил действащ към м. юни 2019г. /когато е оказана болнична помощ по двата спорни случая/ във връзка с удълженото действие на Н. за МД 2018г., съгласно нормата на чл. 53, ал. 2 от ЗЗО, която предвижда, че националните рамкови договори по ал. 1 се приемат за срок от три години, като при необходимост или по искане на всяка една от страните се актуализират по реда на приемането им по чл. 54.

Със заповед № РД-25-165/19.05.2020г. на управителя на НЗОК е наредено да бъде извършена самостоятелна проверка на територията на РЗОК С., обект на проверката - [фирма], със задачи: 1. контрол по изпълнение на договорите на лечебното заведение за оказване на болнична медицинска помощ в съответствие с Н. за МД за 2018г. Проверката е възложена на две длъжностни лица – служители на НЗОК.

По време на проверката между лечебното заведение и НЗОК вече е действал договор № 22-3981/27.02.2020г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки и извършване на амбулаторни процедури с НЗОК и извършване на клинични процедури с НЗОК, сключен на основание чл. 59, ал. 1 от ЗЗО и в съответствие с Националния рамков договор за медицинските дейности между НЗОК и БЛС за 2020-2022г. /в сила от 01.01.2020г./.

При извършената проверка проверяващият екип е констатирал случаи на неоснователно получени суми от лечебното заведение. Констатирани са нарушения на КП № 73, установени при проверка на три клинични случая, за което е съставен протокол по чл. 74, ал. 3 от ЗЗО /установените нарушения на КП № 73 не са предмет на настоящата писмена покана/. Констатирани са и две идентични нарушения на КП № 69, установени при проверка на два клинични случая – ИЗ № 17962 на З. Т. Д. В. и ИЗ № 18229 на З. Б. С. И.. Нарушенията се състоят в това, че лечебното заведение не е спазило основно изискване, заложено в КП № 69 „Високоспециализирани интервенционални процедури при заболявания на гастроинтестиналния тракт“, а именно: „При анамнеза от страна на пациента за алергия и предстояща процедура в условия на анестезия, се извършва задължителна консултация с лекар със специалност по анестезиология или клинична алергология“. В случая в проверената медицинска документация липсва/не е отразена задължителната консултация с лекар с посочената специалност, която се извършва при анамнеза от страна на пациента за алергия, преди извършване на процедурата в условия на анестезия. Проверяващият екип е приел, че не са спазени изискванията на чл. 30, т. 1 и 2, чл. 280, 282, 286, т. 6, б. „б“ във вр. с чл. 345, ал. 1, т. 3 и чл. 347, ал. 1 от Н. за МД 2018г. Посочено е, че КП са отчетени от ЛЗ и съответно заплатени от НЗОК, но поради извършените нарушения следва да бъдат удържани като неоснователно получени суми /600 лв. за всяка ИЗ по КП № 69 или общо 1 200 лв./.

За резултатите от проверката е съставен Протокол за неоснователно получени суми от 29.05.2020г., връчен на управителя на лечебното заведение на 01.06.2020г. В предвидения 7-дневен срок лечебното заведение е депозирало възражение, към което е приложило допълнителна медицинска документация за проведени анестезиологични консултации и с двамата пациента.

По възражението е изготвено писмено становище от директора на Дирекция КАПДЗЗО за неговата неоснователност.

Издадена е оспорената в настоящото производство покана за възстановяване на неоснователно получени суми, в която са възпроизведени констатации на проверяващия екип в протокола за неоснователни получени суми.

Описани са двата клинични случая /2 бр. ИЗ/, при които са констатирани нарушения на Н. за МД 2018г., както следва:

КП № 69 „Високоспециализирани интервенционални процедури при заболявания на гастроинтестиналния тракт“

1.)ИЗ № 17962 на З. Т. Д. В. отразява болничния престой на лицето, постъпило в лечебното заведение на 18.06.2019г. и изписано на 21.06.2019г.

На пациентката са извършени гастроскопия /описана в протокол № 907/18.06.2019г./ и колоноскопия /описана в протокол 934/18.06.2019г./, в условия на анестезия, описана в Анестезиологичен лист № 153/401 от 18.06.2019г. (видно от оперативния журнал).

В ИЗ № 17962/2019, в частта „Анамнеза“, е отразено, че З. е алергична към соеви кълнове. Същото заключение е отразено и в началната страница на ИЗ, както и в Епикризата на пациентката.

Посочено е, че в проверената медицинска документация липсва/не е отразена задължителната консултация с лекар със специалност по анестезиология или клинична алергология, която се извършва при анамнеза от страна на пациента за алергия, преди извършване на процедурата в условия на анестезия.

Прието е, че лечебното заведение не е спазило основното изискване, заложено в КП № 69, а именно: „При анамнеза от страна на пациента за алергия и предстояща процедура в условия на анестезия, се извършва задължителна консултация с лекар със специалност по анестезиология или клинична алергология“.

2.)ИЗ № 18229 отразява болничния престой на З. Б. С. И., постъпил в лечебното заведение на 20.06.2019г. и изписан на 23.06.2019г.

На пациента са извършени гастроскопия /описана в протокол № 919/20.06.2019г./ и колоноскопия /описана в протокол 995/20.06.2019г./, в условия на анестезия, описана в Анестезиологичен лист под № 180/429 от 20.06.2019г. (видно от оперативния журнал).

В ИЗ № 18229/2019, в частта „Анамнеза“, е отразено, че З. е алергичен към храни и медикаменти лидол, нивалин, фентанил. Същото заключение е отразено и в началната страница на ИЗ, както и в Епикризата на пациента.

Посочено е, че в проверената медицинска документация липсва/не е отразена задължителната консултация с лекар със специалност по анестезиология или клинична алергология, която се извършва при анамнеза от страна на пациента за алергия, преди извършване на процедурата в условия на анестезия.

Прието е, че лечебното заведение не е спазило основното изискване, заложено в КП № 69, а именно: „При анамнеза от страна на пациента за алергия и предстояща процедура в условия на анестезия, се извършва задължителна консултация с лекар със специалност по анестезиология или клинична алергология“.

Прието е, че и при двете ИЗ не са спазени изискванията на чл. 30, т. 1 и 2, чл. 280, 282, 286, т. 6, б. „б“ във вр. с чл. 345, ал. 1, т. 3 и чл. 347, ал. 1 от Н. за МД 2018г.

Писмената покана за възстановяване на суми, получени без правно основание, е издадена на основание чл. 76а, ал. 1 от ЗЗО, поради неспазване на изброените разпоредби на Н. за МД за 2017г. по конкретните ИЗ, като е постановено връщане /удържане/ на неоснователно платени суми в размер на 1 200 лв., които са били отчетени от болницата.

По делото е приложена медицинската документация, съдържаща се в ИЗ № 17962 и ИЗ № 18229, както и допълнително представената от лечебното заведение документация във връзка с подаденото възражение срещу протокола за неоснователно получени суми.

За изясняване на относимите обстоятелства по искане на жалбоподателя по делото е допуснато изслушване на съдебно-медицинска експертиза, която да отговори на следните въпроси: 1. Спазени ли са индикациите за хоспитализация, дехоспитализация и ДЛА на ИЗ № 17962/2019г. и ИЗ № 18229/2019г., КП № 69? 2. Спазени ли са всички правила за добра медицинска практика? 3. Извършена ли е консултация с лекар със специалност по анестезиология или клинична алергология, като се има предвид приложената медицинска документация по коментираният ИЗ-та? Съгласно заключението на съдебно-медицинска експертиза, изготвено от д-р Ю. Й., специалист хирург от [фирма], което съдът кредитира изцяло като обективно и компетентно, и при двете ИЗ са спазени индикациите за хоспитализация, дехоспитализация и диагностично-лечебния алгоритъм на КП № 69.

Вещото лице е посочило, че по принцип, към момента има утвърдени само общи правила за добра медицинска практика. Няма приети и утвърдени от министъра на здравеопазването правила за добра медицинска практика по съответните специалности. Към този момент се ползват ръководства, консенсуси, диагностично-лечебните алгоритми по съответната клинична пътека. При Т. Д. В. и Б. С. И. са спазени изискванията и диагностично-лечебния алгоритъм на клиничната пътека.

На въпроса дали е извършена консултация с лекар със специалност по анестезиология или клинична алергология, д-р Й. е посочил, че на страници 10,11 и 12 от делото е приложено копие от Документ № 2 – Лист за предоперативна анестезиологична консултация и преценка на Б. С. И. със заключение, дадено от анестезиолог: „...Приема се за анестезия ASA II”.

На страници 15, 16 и 17 от делото е приложено копие от Документ № 2 – Лист за предоперативна анестезиологична консултация и преценка на Т. Д. В. със заключение, дадено от анестезиолог: „...Алергия – отрича към медикаменти ПЗ: Състояние след П., с-ние след хистеректомия, остеопороза. ASA III/7т.”.

Д-р Й. е посочил, че копията от документ № 2, както и Протоколите за информирано съгласие на пациента за предстояща анестезия са приложени отделно от съответните История на заболяването.

В съдебно заседание д-р Й. е потвърдил, че са приложени документ № 2, лист за предоперативна анестезиологична консултация и преценка на Б. И. със заключение, дадено от анестезиолог: „Приема се за анестезия ASA II“, и на Т. В., т.е. направена е такава консултация, дадени са съответните заключения, приет е анестезиологичният лист, в който е вписано „ASA II“ по А. на анестезиолозите в Америка, която класификация се използва и в България за състоянието на пациента по отношение даването на анестезия.

На въпрос на ответника д-р Й. е посочил, че копия от цитираните документи за двамата пациента /документ № 2 и лист за предоперативна анестезиологична консултация и преценка/ са приложени по делото извън комплекта от документи от ИЗ, но не може да каже дали са били част от ИЗ.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Насочена е срещу акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност по аргумент от нормата на чл. 76а, ал. 4 от ЗЗО. Подадена е от субект – адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, и е депозирана в преклузивния срок по чл. 149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Актът е издаден от компетентен административен орган в кръга на предоставените му правомощия по чл. 76а, ал. 3 от ЗЗО, както и в предписаната от закона форма.

Налице е спазване на процедурата по чл. 76а от ЗЗО. Съобразно чл. 76а, ал. 1 вр. с чл. 72, ал. 2 от ЗЗО управителят на НЗОК е издал заповед, въз основа на която е извършена проверка на лечебното заведение от длъжностни лица от НЗОК. В резултат на проверката е съставен Протокол за неоснователно получени суми, връчен на управителя на оспорващото дружество, което в 7-дневния срок по чл. 76а, ал. 2 от ЗЗО е депозирало възражение. Последното е разгледано в мотивната част на оспорената писмена покана, като е мотивирано отхвърлено.

Съгласно чл. 76а, ал. 1 от ЗЗО, в случаите, когато изпълнителят на медицинска и/или дентална помощ е получил суми без правно основание, които не са свързани с извършване на нарушение по този закон или на Н., и това е установено при проверка от контролните органи по чл. 72, ал. 2, изпълнителят е длъжен да възстанови сумите. В случаите по ал. 1 се съставя протокол за неоснователно получени суми. Лицето – обект на проверката, има право да представи писмено възражение пред директора на РЗОК в 7-дневен срок от връчване на протокола. След изтичане на срока за възражение по ал. 2 управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, издава писмена покана за възстановяване на сумите, получени без правно основание, която се връчва на изпълнителя на медицинска и/или дентална помощ.

По приложението на материалния закон, съдът съобрази следното:

Писмената покана е мотивирана с неспазване на основно изискване по КП № 69, а именно че при анамнеза от страна на пациента за алергия и предстояща процедура в условия на анестезия, се извършва задължителна консултация с лекар със специалност по анестезиология или клинична алергология.

Прието е, че и при двете ИЗ не са спазени изискванията на чл. 30, т. 1 и 2, чл. 280, 282, 286, т. 6, б. „б“ във вр. с чл. 345, ал. 1, т. 3 и чл. 347, ал. 1 от Н. за МД 2018г.

Съгласно чл. 55, ал. 2, т. 2 и 3 от ЗЗО Националните рамкови договори съдържат отделните видове медицинска помощ по чл. 45 и условията и реда за оказване на помощта по т. 2. Според чл. 286 от Н. за МД за 2018г. клиничните пътеки се състоят от следните основни компоненти, които са задължителни за изпълнение от лечебните заведения: т. 5 - условия за сключване на договор и изпълнение на КП, включващи: б. „б“, необходими специалисти за изпълнение на КП.

В КП № 69 „Високоспециализирани интервенционални процедури при заболявания на гастроинтестиналния тракт“, в Раздел I – Условия за сключване на договор и изпълнение на КП, т. 3 – необходими специалисти за изпълнение на КП, е отразено следното: при анамнеза от страна на пациента за алергия и предстояща процедура в условия на анестезия, се извършва задължителна консултация с лекар със специалност по анестезиология или клинична алергология.

На първо място съдът не споделя становището на ответника, че неспазването на посоченото изискване представлява нарушение на диагностично-лечебния алгоритъм на КП № 69 по смисъла на чл. 286, т. 6, б. „б“ от Н. за МД 2018г., което по аргумент

на чл. 345, ал. 1, т. 4 и 347 от Н. за МД 2018г. е основание дейността да не се заплаща. Както беше посочено, съгласно чл. 286 от Н. за МД 2018г. клиничните пътеки се състоят от основни компоненти, изброени в т. 1-11, които са задължителни за изпълнение от лечебните заведения. Такъв компонент по т. 6, б. „б“ е: диагностично-лечебен алгоритъм: диагностично-лечебният алгоритъм е съобразен с утвърдените медицински стандарти или консенсусни протоколи и е задължителен за изпълнение, както и фармако-терапевтичните ръководства (съгласно чл. 259, ал. 1, т. 4 ЗЛПХМ), за тези които са приети.

По т. 5 обаче има друг компонент: условия за сключване на договор и изпълнение на КП, включващи: а) задължителни звена, медицинска апаратура и оборудване, необходими за изпълнение на алгоритъма на КП; и б) необходими специалисти за изпълнение на КП.

При преглед на Приложение № 17А „Клинични пътеки“ към Н. за МД 2018г., в частта за КП № 69 се установява, че в Раздел II са предвидени индикации за хоспитализация и лечение, като в т. 1 са описани индикациите за хоспитализация, в т. 2 – диагностично лечебния алгоритъм /ДЛА/, в т. 3 са отбелязани критериите за поставяне на окончателна диагноза, а в т. 4 – индикациите за дехоспитализация, т.е. Раздел II от КП № 69 възпроизвежда съдържанието на компонента по т. 6 на чл. 286 от Н. за МД за 2018г. В описания ДЛА обаче липсва изискване за задължителна анестезиологична консултация при съответните условия. Това изискване не е залегнало в ДЛА на клиничната пътека. Същото е включено в Раздел I на КП № 69 – условия за сключване на договор и за изпълнение на клиничната пътека, като в т. 3 са посочени необходимите специалисти за изпълнение на пътеката - изброени са необходимите специалисти за лечение на пациенти под и над 18 години. Именно в т. 3 е предвидено, че при анамнеза от страна на пациента за алергия и предстояща процедура в условия на анестезия, се извършва задължителна консултация с лекар със специалност по анестезиология или клинична алергология, т.е това изискване засяга компонента по т. 5 на чл. 286 от Н. за МД 2018г., а именно условията за сключване на договор и изпълнение на КП, включващи и необходимите специалисти за изпълнението й. Изискването засяга необходимостта от участие на лекар със специалност по анестезиология или клинична алергология наред с останалите посочени специалисти, но не е заложено в ДЛА на клиничната пътека.

Съгласно нормата на чл. 345, ал. 1, т. 3 от Н. за МД 2018г., послужила като правно основание за издаване на оспорения акт, НЗОК заплаща на изпълнител на БМП за случай по КП при наличие на спазени индикации за хоспитализация и диагностично-лечебния алгоритъм, поставена окончателна диагноза и критериите за дехоспитализация по съответната КП, както и са изпълнени условията за завършена КП.

Според чл. 347, ал. 1 от Н. за МД 2018г., също посочен като правно основание за издаване на акта, при КП, АПр и К., която не е завършена, индикациите за хоспитализация, ДЛА и/или критериите за дехоспитализация не са спазени, дейността не се заплаща, както и вложените медицински изделия и приложените лекарствени продукти, чиято стойност не се включва в цената на КП и АПр.

От изложеното е видно, че писмената покана е издадена заради неспазване на диагностично-лечебния алгоритъм на клиничната пътека, което е основание за възстановяване на отчетената и заплатена от НЗОК/СЗОК сума. В случая обаче не се касае за неспазване на диагностично-лечебния алгоритъм на КП, а за евентуално

неспазване на условията за сключване на договор и за изпълнение на клиничната пътека, по отношение на необходимите специалисти за изпълнение на пътеката. На практика изпълнителят на БП следва да възстанови сумата по КП заради нарушение /неспазване на ДЛА/, което фактически не е извършил. Констатациите по време на проверката сочат на евентуално нарушение по чл. 286, т. 5, б. „б“ от Н. за МД 2018г., но не за такова е издадена писмената покана.

На следващо място, не е спорно по делото, а и от представената медицинска документация се установява, че и при двамата пациенти има данни за алергия, както и че по отношение на двамата пациенти са извършени процедури в условията на анестезия. Спорен е въпросът дали са консултирани със специалист за предстоящата анестезия и дали това е удостоверено по надлежния ред.

От изслушаното по делото заключение на СМЕ се установява, че и при двамата пациенти е извършена консултация с лекар алерголог, за което са представени документ № 2 и лист за предоперативна анестезиологична консултация и преценка.

Посочените документи обаче не са били налични в медицинската документация на двете ИЗ по време на проверката, проведена в периода 20.05.2020г.-22.05.2020г., а са допълнително представени от лечебното заведение при подаването на възражение срещу протокола за неоснователно получени суми. Органът е отхвърлил възражението като неоснователно, като е приел, че приложените към него документи не са били предоставени на проверяващия екип по време на проверката, т.е. не са били част от ИЗ на двамата пациенти до приключването на проверката. Освен това са констатирани пропуски и несъответствия между данните за алергия, отразени в анамнезата на пациента, епикризата, началната страница на ИЗ и данните, вписани в т.нар. документ № 2, удостоверяващ проведена консултация с лекар алерголог.

По настоящото дело са приети като писмени доказателства представените от лечебното заведение 2 бр. Документ № 2 – лист за предоперативна анестезиологична консултация и преценка ведно с протокол за информирано съгласие на пациента за предстояща анестезия, касаещи двата клинични случая. Същите представляват официални свидетелстващи документи, които се ползват с материална и формална доказателствена сила за удостоверените с тях обстоятелства до оборването ѝ по надлежния ред. От тези документи е видно, че и при двамата пациенти е проведена консултация с алерголог, което е потвърдено и от заключението на д-р Й. по изслушаната СМЕ. Ответникът не е оспорил истинността на документите /съдържание и авторство/ по реда на чл. 193 от ГПК, поради което не може да се приеме тезата му /развита в представените писмени бележки/, че същите не следва да бъдат кредитирани като годни доказателства, а и че по принцип е поставена под въпрос тяхната истинност, предвид факта, че не са били предоставени по време на проверката.

Действително, съгласно чл. 399, ал. 4 от Н. за МД 2020-2022г. във вр. с § 10 от Н. да МД 2020-2022г., на която разпоредба се позовава ответникът /в писмените бележки/, до приключване на проверката И. са длъжни да предоставят на контролните органи заверени с подпис и печат копия от необходимите за извършване на проверката документи. Факт е, че в случая на проверяващия екип не е била предоставена цялата медицинска документация по двете ИЗ. Но писмената покана касае възстановяване на сумите по КП № 69 за двата клинични случая заради неспазване на ДЛА на КП № 69, а не заради нарушение на чл. 399, ал. 4 от Н. за МД 2020-2022г. Обстоятелството, че по време на проверката лечебното заведение не е представило всички изискуеми

документи, а е сторило това с депозирането на възражение срещу ПНПС, не е основание съдът да не зачете материалната и формална доказателствена сила на тези документи, приети като доказателства по делото, която го обвързва до оборването ѝ по надлежния ред. По същия начин стои и въпросът със съдържанието на тези документи, което според ответника не отговаряло на данните за алергия, отразени в анамнезата на пациента, епикризата и първата страница на ИЗ. В КП № 69 е предвидена консултация с алерголог, която в случая безспорно е направена. В преценката на този специалист е как точно да попълни документ № 2 и какви данни да отрази, като в случай на несъгласие с неговото съдържание или съмнения, че същият е неистински и съставен пост фактум единствено за целите на проверката, ответникът е могъл да оспори неговата истинност. При липса на доказателства, които да оборват обвързващата доказателствена сила на процесните документи, съдът приема, че същите удостоверяват извършени на 20.06.2019г. /за З. Б. И./ и на 18.06.2019г. /за З. Т. В./ консултации на двамата пациенти с лекар алерголог, с което са спазени изискванията по Раздел I от КП № 69 - условия за сключване на договор и за изпълнение на клиничната пътека, по отношение на необходимите специалисти за изпълнение на пътеката. Следователно е спазен и компонентът на клиничната пътека по чл. 286, т. 5, б. „б“, поради което е неоснователна претенцията за възстановяване на сумите по КП № 69 за двата клинични случая.

По изложените съображения процесната писмена покана е незаконосъобразна поради което следва да бъде отменена.

При този изход на спора основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски, изразяващи се в заплатена държавна такса в размер на 50 лв. и депозит за възнаграждение на вещо лице в размер на 250 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], представлявано от управителя Й. Л. П., писмена покана № РД-25ПП-141/31.07.2020г. за възстановяване на суми, получени без правно основание, издадена от управителя на НЗОК.

ОСЪЖДА Национална здравноосигурителна каса да заплати на [фирма] ЕИК[ЕИК] направените по делото разноски в размер на 300 (триста) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: